

Een duik onder het oppervlak

In juni vond de première plaats van
Puccini's *La Fanciulla del West*, het voorlaatste luik van
de Puccini-cyclus in de Vlaamse Opera

Het regiewerk van Robert Carsen introduceerde een nieuwe maatstaf
voor de encenering van deze veristische repertoirestukken,
schrijft Robin Steins.

La Fanciulla del West behoort zeker niet tot Puccini's bekendste werk. Of dit al dan niet terecht is, valt moeilijk uit te maken. In tegenstelling tot de meeste van Puccini's opera's kent *La Fanciulla del West* – op de tenoraria *Ch'ella mi creda libero e lontano* na – geen bekende aria's. Wellicht verklaart dat het feit dat de opera geen ingang vond bij een groot publiek. Toch

is dit muzikaal allerminst een minderwaardige opera; Puccini schreef voor *La Fanciulla del West* een zeer rijke en vernieuwende partituur met een grote dramatische kracht. Het is ook

nu weer de verdienste van dirigent Silvio Varviso om deze rijkdom aan subtiele klankkleurnuances haarfijn uit de doeken te doen.

Ligt het gebrek aan appreciatie van *La Fanciulla del West* misschien aan het onderwerp? Het is bekend dat Puccini na zijn *Madama Butterfly* iets anders wou dan opnieuw een opera componeren over een lijdende, ge-

La Fanciulla del West - De Vlaamse Opera / Annemie Augustijns

